

PARTS:

Apel·lant : Sr. JDDS

Procurador : Sra. AHD

Advocat : Sra. JMP

Apel·lat : Sr. JMP

Procurador : Sr. CPS

Advocat : Sra. ADM

SENTÈNCIA 051-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. ALBERT ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. VINCENT ANIÈRE

Sr. CARLES CRUZ MORATONES

Andorra la Vella, el 22 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. CARLES CRUZ MORATONES**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 31.07.15, la representació processal del senyor JMP interposà demanda en reclamació de quantitat contra el senyor JDDS ambdós, part agent i defenent, socis al 50% de la societat A, SL.

El Sr. JMP sol·licitava que es dictés sentència condemnant al Sr. JDDS a satisfer-li la suma de 90.000.-€, corresponent al 50% del préstec que el Sr. JMP havia hagut de contractar amb l'entitat bancària X per fer front a les obligacions per ell assumides per davant d'aquesta entitat, a resultes dels diversos avals solidaris prestats per ambdós en relació als préstecs atorgats per la dita entitat bancària a la societat A, S.L.

Quantitat que demanava fos majorada amb els interessos meritats fins a la data de la total liquidació del deute per part del demandat, calculats en base a les condicions fixades al contracte de préstec atorgat entre el senyor JMP i X el dia 19.02.15, així com amb la totalitat de les despeses ocasionades a l'agent, incloent els honoraris derivats de la intervenció d'advocat, procurador i perits, per la seva temeritat i mala fe.

Segon.- En data 18.09.15, la representació processal del senyor JDDS contestava la demanda articulada de contrari, tot sol·licitant que es dictés sentència desestimant íntegrament la demanda i, subsidiàriament, condemnant al Sr. JDDS a títol principal al pagament de la quantia de 59.174,20 €, que correspon al 50% del deute derivat de l'aval subscrit en data 9 de gener de 2014, o bé, a títol subsidiari, al pagament de la suma de 88.939,61 €, que es correspon al 50% dels deutes avalats.

En qualsevol dels casos d'estimació de la demanda, la quantitat objecte de la condemna havia de ser incrementada amb els interessos legals a

comptar de la data de la contesta, oposant-se en tot cas a què fossin oposables al Sr. JDDS les condicions unilateralment pactades pel Sr. JMP amb X, per no haver-hi intervingut. I en relació a les costes, sol·licitava que les mateixes fossin imposades a la part agent per la seva manifesta temeritat i mala fe, sol·licitant expressament que en cap cas es condemnés al Sr. JDDS al seu pagament, en no haver existit cap requeriment extrajudicial previ per l'agent.

Tercer.- Els dies 09.10.15 i 30.10.15 les parts agent i defenent, respectivament, van replicar i duplicar, com és acostumat. La part agent en la seva rèplica estava d'acord en què el Sr. JDDS no hagués d'assumir les condicions del préstec bancari atorgat el dia 19.02.15, sempre i quan el defenent li abonés la suma de 88.939,61 € de forma immediata. Per la seva banda, la part defenent en la seva dúplica reiterava els arguments emprats en la contesta, posant però de relleu que amb la demanda no s'havia acreditat si el Sr. JDDS va avalar la totalitat de la suma reclamada.

Quart.- Després de practicar els mitjans de prova proposats, i presentades les respectives conclusions, en data 27.03.19, el Tribunal de Batlles dictà sentència, amb la següent part dispositiva:

“ACORDA:

Que donant lloc majoritàriament a la demanda interposada pel Sr. JMP contra el Sr. JDDS, ha de condemnar i condemna aquest darrer a pagar la suma total de 58.691,56 €, augmentada pels interessos legal comptadors des de la fermesa de la present resolució i fins a la total resolució del deute, així com les costes processals causades, segons allò disposat al darrer Fonament de dret de la present decisió.”

El darrer Fonament de dret, estableix en relació a les costes:

“Finalment, l'estimació majoritària de la demanda (58.691,56 € que representa més del 50% de la reclamació inicial -90.000€-) suposa la condemna de la part

defenent en costes judicials causades per la regla del venciment objectiu introduïda per l'Emperador Zenó: "victus fert expenses" (Cod.7, 51, 5), a acreditar en període d'execució de sentència, inclosos els honoraris d'advocat, procurador i perit."

Cinquè.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. JDDS, centrant el seu objecte únicament en la condemna al pagament de les costes judicials i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 11.6.19, demana la revocació parcial de la sentència en el sentit de què no se la condemni al pagament de les costes d'instància, havent d'assumir cada part les seves.

Pel que fa a les costes que es generin en aquesta alçada, sol·licita principalment que es condemni a l'adversa al seu pagament i, subsidiàriament, que no s'efectuï imposició de costes en aquesta alçada.

Sisè.- En data 12.07.19, la representació processal del Sr. JMP va presentar escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La representació processal del Sr. JDDS s'alça únicament contra la condemna en costes que conté la resolució d'instància, i fonamenta la seva oposició en els següents motius d'impugnació:

1.- En primer lloc, sosté que l'estimació de la demanda no ha estat majoritària, sinó parcial, i per tant, aquest extrem tampoc pot emparar la

condemna en costes efectuada, sobre tot quan la condemna no es basa en els arguments de la part agent i en base a unes proves que no es van obtenir fins al judici de proves del procediment i no a l'inici del plet;

2.- I en darrer terme, considera que la inexistència de requeriment extrajudicial previ impedeix la imposició de les costes processals;

Segon.- Quant al primer motiu de greuge que articula la part recurrent el mateix ha de ser estimat per quant tal i com ja ha tingut ocasió de pronunciar-se aquesta Sala, per entendre que existeix una estimació substancial de la demanda a efectes de la imposició de les costes, cal que aquesta sigui d'un 80%. En aquest sentit es pronuncia, entre altres, la Sentència dictada en data 24 de juliol de 2018, rotlle TSJC-117-2018: *“El segon motiu es centra en la imposició de les costes de la instància. Però aquest motiu tampoc es pot acceptar perquè és criteri reiterat dels nostres tribunals que en l'estimació d'un 80% d'una reclamació de quantitat és suficient per consideració d'una estimació substancial de la demanda a efectes d'imposició de les costes”*.

En conseqüència, com sigui que la sentència d'instància condemna al Sr. JDDS al pagament d'una quantitat (58.691,56.- €) que representa el 65,21% de la quantitat que se li reclamava per l'agent (90.000.- €), no procedeix que la part defenent sigui condemnada al pagament de les costes judicials d'instància i, en conseqüència, la Sentència en aquest aspecte ha de ser revocada.

Sense perjudici de l'anterior, no està de més, a criteri de la Sala, aclarir que en aquest cas el Tribunal d'instància resol en base als arguments introduïts per ambdues parts litigants i que el moment processal en què es practiquen determinades proves ha de ser valorat cas per cas per determinar si el fet d'aportar-les en un moment posterior a la demanda

constitueix la mala fe suficient per merèixer una condemna en costes processals. En tot cas, aquest no és el cas del supòsit que ens ocupa.

Tercer.- Malgrat l'estimació de l'argument anterior ja podria impedir que la Sala es pronunciés sobre el darrer argument invocat per la part recurrent, constatem una confusió que considerem necessari aclarir.

I és que quan aquesta Sala ha dit que l'absència de requeriment extrajudicial previ comporta que no s'efectuï pronunciament en costes processals, el seu àmbit d'aplicació es ceneix exclusivament al supòsit en què el demandat s'aplana a la demanda.

En conseqüència, aquest motiu de recurs no pot prosperar.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del senyor JDDS contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 27.03.19, revocant-la parcialment en el sentit de deixar sense efecte la condemna en costes imposada, sense que hi hagi lloc a efectuar cap pronunciament en relació a les costes generades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-